

132. ПОЈАЊЕ

(На глас број 77. и 181.)

1. Спа - си - те - љу, с'хва - лом ми

Сту - па - мо пред Те - бе сви, Де - чи -

ју нам мол - бу чуј, Шта мо -

ли - мо, то да - руј!

2. Света овог сјај и шум, Што га цени људски ум,
И та слава светска сва Пред оком је нашим пра'.
3. Царство ј' Твоје славније; Шта л' му, Спасе равно је?
Твоја милост може сам' Обрадоват' срца нам.
4. У нам', Христе, стан се Ти, Да будемо Твоји ми!
Духа Твога пошљи већ, Ког' обећа Твоја реч!
5. Нек се Твоје речи глас Ори кроз свет овај вас,
Нек народи чују сви Завет мира, милости,
6. Отвор' људ'ма срца сва, Да Твом царству не смета
Преварљивост, врага моћ; Светлост стварај, где је ноћ!

7. Дај гласником љубав, моћ, Храброст, мудрост, понизност!
Тад' племенит, богат род Донеће Ти Твој народ.
8. Сион', хвали Господа! Што ти молиш, радо т' да;
Њег'ве милости слава Далеко се открива,
9. Славопој Му радостан Појте, браћо, сваки дан:
Овде и там' нека сам, Исус радост буде нам'.